

[Socialministeren.]

forbedring for alders- og invaliderentemodtagere til et beløb af 50 mill. kr. Det vil sige, at renten pr. måned blev forhøjet med for ægtepar i København 26 kr. 50 øre, i købstæderne 27 kr. og på landet 28 kr. 50 øre, for enlige i København 16 kr., enlige i købstæderne 16 kr. 50 øre og enlige på landet 17 kr. Dertil blev brændsels- og beklædningshjælp forhøjet, ligesom kommunernes rådighedsbeløb blev forhøjet fra 5 pct. til 7½ pct. Lommepengene på alderdomshjemmene blev forhøjet for ægtepar i hovedstaden med 16 kr. 70 øre og for enlige med 3 kr. 50 øre pr. måned, for ægtepar i købstæderne med 17 kr. pr. måned og for enlige med 4 kr. 30 øre pr. måned, for ægtepar på landet med 14 kr. 80 øre pr. måned og for enlige med 3 kr. 90 øre. De forbedringer, jeg her omtaler, husker det ærede medlem gennemførtes den 1. april 1948.

Det, som det til forhandling værende lovforslag tilsigter, er at give dækning for den stigning, som pristallet viser, for at den forbedring, som rigsdagen gennemførte med virkning fra 1. april 1948, kan opretholdes. Der er altså ikke tale om, at regeringen, således som kommunisterne og det ærede medlem vil fremstille det, glemmer alders- og invaliderentemodtagerne. Det var dem, vi først bestræbte os på at give en hjælpende hånd, da vi overtog regeringsansvaret.

De ændringsforslag, som er stillet fra kommunisternes side, må jeg derfor henstille til tingets ærede medlemmer at stemme imod. Uanset hvad jeg ville foreslå, ville kommunisterne foreslå noget mere. Jeg nærer imidlertid mindst lige så stor kærlighed og interesse for alders- og invaliderentemodtagernes kår som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, og jeg interesserer mig i høj grad for, hvordan vi kan fremskaffe bedre vilkår for disse økonomisk dårligt stillede medborgere. Det er også en af grundene til, at jeg har nedsat folkeforsikringskommissionen. Som jeg udtalte ved første behandling af lovforslaget, håber jeg, at man i denne kommission må nå til et resultat, der har mulighed for at samle et flertal her på rigsdagen. Denne kommission er det ærede medlem medlem af og kan derved gøre sin indflydelse gældende og være medvirkende til eventuelt at skabe det grundlag, som vi her på rigsdagen kunne samles om.

Imidlertid må jeg erkende, at der ikke i hver rigsdagssamling er mulighed for mig til på dette område at fremkomme med forslag, der vil betyde en årlig merudgift på ca. 50 mill. kr. Det er det beløb, som de kommunistiske forslag vil koste årligt. Jeg må derfor i denne omgang henvise til de forbedringer, som gennemførtes 1. april 1948, forbedringer, som vi med dette lovforslag søger, som jeg har sagt, at fastholde. Andet og mere har jeg ikke givet lovforslaget ud for at være.

Jeg takker igen de partier, der har givet tilslutning til lovforslaget, og jeg henstiller, at de ærede medlemmer stemmer for de af mig stillede ændringsforslag og imod kommunisternes ændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Den højtærede socialminister nævner samtlige forhøjelser, der er gennemført af den højtærede minister her på rigsdagen. Ja, højtærede socialminister, jeg erindrer i enkeltheder samtlige forbedringer, der er gennemført her, så længe jeg har været medlem af den høje rigsdag. Men den højtærede socialminister vil også erindre, at vort parti ikke var tilfreds med de ændringer, der blev gennemført, ej heller med ændringerne i 1948, og at vi allerede dengang stillede omfattende ændringsforslag om forbedringer for rentemodtagerne.

Den højtærede socialminister siger, at regeringen ikke har glemt rentemodtagerne, dem tog den først. Ja, men må jeg spørge den højtærede socialminister: Hvor var regeringen henne i sommer, da vi stillede vort ændringsforslag om en forhøjelse af det månedlige grundbeløb på 24 kr. til ægtepar og 16 kr. til enlige? Jeg tror, at rentemodtagerne forstår, hvorfor den højtærede socialminister tog dem først her i efterårssamlingen.

Den højtærede socialminister siger, at uanset hvad han ville foreslå, ville kommunisterne foreslå mere. Ja, det afskrækker mig nu ikke at høre, at vi er overbudspolitikere. Det har jeg hørt så mange gange, og jeg antager, at lige så længe vi vil blive ved at arbejde for bedre vilkår for rentemodtagerne, vil vi blive beskyldt for overbud. Det afskrækker mig ikke, så længe jeg ved, at der koster hundreder af millioner kroner på militæret, og at man sender deputationer til USA for at indkøbe for